

Кривата гора * Виждам те * Кой цвят си ти? * Diablo III

обекти;

БРОЙ 5 (35), МАЙ/ЮНИ 2012, 2,95 ЛВ. WWW.ОБЕКТИ.BG

**На лов за
астероиди**

**Победителите
във
фотоконкурса
„Четирите
елемента“**

**Автомобилът,
който се сгъва**

**Подземната
Сикстинска капела**

**Игва следващата
ледникова
епоха**

**Дванадесетият
играч**

**Театър по трибуните
В името на футбола**

Това е откъс от списанието.

Цялото списание може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

ОБЕКТИ

БРОЙ 5 (35), МАЙ/ЮНИ 2012

40
Аз помня, ти не

46
Виждам те!

НОВИНИ 2

ФОКУС
Петият елемент 6

ЧОВЕК
Театър по трибуните 16
Избираме гаджета с ДНК тест 26
В пенсия - на 110 години 30
Науката за красота 34
Петър Петров - човекът, който измисли
електронния часовник 36
Аз помня, ти не 40
Какво, къде, кога 42

ТЕХНО
Е-обекти 44
Виждам те! 46
Първа среща за Техномеджикленд 49
Автомобилът, който се създава 50
Кой цвят си ти? 52
Игри: Diablo III 54

КОСМОС
На лов за астероиди 57

Небесен календар 61

ЗЕМЯ
Игва следващата ледникова епоха 62
Подземната Сикстинска капела 65
Снимка на читателя 68
Маршрути: До Симеоновските езера 70

МИСТЕРИИ
Вратата в Бог угължава живота 72
Кривата гора 76

IQ
Знаете ли, че... 77
Приказка на 5 милиона години 79
До ръба на Ател -
научнофантастичен разказ, 2-ра част 81
Телефон на ръката 85
Приключенията на Филип Марлов:
Котешка симфония 87
Тест: Ориентирате ли се
в социалните мрежи? 88

Приятелю, очакваме ви и в уебсайта на "Обекти" на адрес www.obekti.bg

ДАРИНА МЛАДЕНОВА
ГЛАВЕН РЕДАКТОР
dmladenova@obekti.bg

НАЧО СТРИГУЛЕВ
НАБЛЮДАТЕЛ
nstrigulev@obekti.bg

ВЛАДИМИР ТОДОРОВ
РЕДАКТОР
vtodorov@obekti.bg

ДРАГОМИРА ИВАНОВА
РЕДАКТОР
divanova@obekti.bg

Обекти София 1000, ул. „Георги Вашингтон“ 12, ет. 2-3. Тел. 02 983 13 05. Е-mail: editors@obekti.bg. Директор преглед и производство Борислав Миразчийски, prepress@manager.bg. Преглед Милена Вълчинова. Снимка на корицата Shutterstock. Фотограф Юлиан Донов. Коректор Боряна Ангелова. Директор реклама Румяна Дочева, adv@obekti.bg. Менеджър реклама и маркетинг Красимира Александрова, kalexandrova@obekti.bg. Продажби Марин Генев, Ценка Владимирова. Директор финанси и администрация Деница Коцева, dkotzeva@manager.bg. Счетоводител Петя Осенска. Печат „Алианс принт“ ЕООД. Издава „МИТ Прес“, част от „ВМ Финанс Груп“ АД. Тираж 9900 копия. Всички права запазени

МАКСИМ МАЙЕР УПРАВИТЕЛ И РЕДАКЦИОНЕН ДИРЕКТОР

ЙОХАН КАРАСОН АРТ ДИРЕКТОР

НОВИНИ

"Аз мога - тук и сега" 147 ученици от 21 населени места участваха във второто национално състезание по ИТ и визуални изкуства "Аз мога - тук и сега" в гр. Девин от 20 до 22 април. Момчетата и момчетата от 8. до 12. клас се напреварваха в 5 направления, като за първа година в състезанието бе включена и категория "Фотография". Ето победителите: Видео-клип - Виолета Атанасова, ПГ "Велizar Пеев" - Своге; Рекламно-информационна презентация - Ния Митева, ЕГ "Гео Милев" - Добрич; Графичен дизайн - Боян Миланов, ПМГ "Проф. Емануил Иванов" - Кюстендил; Редизайн на сайтове - Димитър Цветин, ПГЕЕ - Пловдив; Фотография - Даниел Стоянов, ПГЕЕ - Пловдив.

Състезанието бе открито от омбудсмана на Република България Константин Пенчев. Специален гост лектор по време на напреварата бе Явор Колев, началник на сектор "Компютърни престъпления и интелектуална собственост" - ГДБОП-МВР. Списание "Обекти" е партньор на състезанието. Следващото ще бъде през април 2013 година.

Нуждаемте се от нов самолет? Volta Volare ви предлага да си поръчате хибрида GT4 - "най-технологично усъвършенствания частен самолет на Земята", казват от компанията. Той може да излети и да се движи единствено с помощта на електричество. В случай че батерията му падне до 25 процента, се активира газовият двигател, за да я презареди в движение. Може да се издигне на около 7,3 км височина и да лети с максимална скорост 574 км/ч.

GT4 може да бъде ваш срещу 495 хил. долара. Но побързайте. До момента са останали около десет бройки. Volta Volare обаче обещава, че до година ще има още 36.

Около света за 585 дни На 4 май Turanor PlanetSolar акостира в Монако и се превърна в първия захранван от слънчева енергия кораб, който успя да обиколи света. Разбира се, това не е най-обикновен плавателен съг. Той струва над 16 млн. долара, разполага с над 500 кв.м слънчеви панели (38 хил. фотоволтаични клетки) и може да приюти 200 души.

За да обиколи света и постави рекорд с изминатите 37 286 мили, на Turanor PlanetSolar му трябваша 585 дни. Пътешествието му обаче не мина съвсем "по вода". В един момент се натъкна на пирати край Сомалия, но успя да ги избегне, плавайки в пълен мрак.

Открий удоволствието във
висококачествената картина
с LED технологията на Samsung.

LED TV SERIES 5

• Full HD 1080p

• Wide Color Enhancer Plus

• Narrow Bezel

• ConnectShare Movie

• HDMI

Фокус

"Сила и дух",
Магдалена Иванова - първа награда

ПРИРОДАТА, ВИДЯНА ОТВСЯКЪДЕ

Петият елемент

800 мига Вода, огън, земя, Въздух

Взеха участие във фотоконкурс 2012

"Замръзналият залив",
Ангел Ненов - Втора награда

"Око и бърбек",
Мартица Наконв - трета награда

ЧЛОВЕК

МАРИЯ ТЕЛВИС

РАЗЛИЧНИЯТ ПОГЛЕД

Театър по т

Във Вихъра на агитките - знамена,
на футбола. И никакво насилие

16 ОБЕКТИ МАЙ

рибуните

цветове и хореография в името

Запалянко, любител, привърженик, фен, ултрас, тифозо... Това са известна част от нарицателните, които често се използват грешно или се смята, че са взаимозаменяеми. И са истински гразнеци особено в случаите, когато става дума за едно - истинска любов към футболен отбор. Към твоя футболен отбор.

Организирана, изненадваща, красива, гигантска, вдъхновяваща, грандиозна, три де или просто спираща гръха и насълзяваща - това пък са прилагателните, описващи шоуто, което тълпата футболни фенове на световните стадиони поднася все по-често като подарък и подкрепа на любимия си отбор.

В отговор на погребни епически и хореографски изгържани гледки и звуци, прясно създадената Европейска организация на футболните привърженици (FSE) кани на сайта си фенове от целия континент да участват в първия по рода си ChoreoTrophy 2012, подкрепен от UEFA. Това ще бъде първата награда за "фен хореография" в света и има за цел да окуражи и да отдаде глъжимото на "тази страховтна, великолепна и креативна част от фен културата в Европа". В изявлението се казва още, че по-старата Федерация на футболните привърженици (FSF) се причислява към FSE, като "представителна част на феновете от континента".

Как се стигна готук?

В началото бяха ултрасите. Първите организирани групи на футболни запалянковци, обикновено между 15- и 25-годишни, значително се различават от образа на класическия и по-възрастен футболен любител. Те се появяват в Италия в края на 60-те и началото на 70-те години на миналия век. Настаняват се в най-неатрактивните сектори на стадиона, привлечени от клубовете чрез евтини билети, и незабавно показват редица уникални характеристики, топълно нови за феновете на италианския футбол до този момент.

Първо, започват винаги да заемат определени места на трибуните. Маркират територията си с гигантски банери, изобразяващи името на групата им или нейния символ, и послания, често копирани от известни екстремистки или политически организации. Второ, ултрасите започват да се грижат за собствения си външен вид, като се окичват със специализирани и не толкова емблеми - от връжните парки до обувките Dr. Martens, през камуфлажните панталони и якета, под които се подават шаловите на любимия клуб.

Първоначално ултрасите стават забележи-

телност заради напълно новия начин, по който подкрепят любимите си клубове и в по-общ смисъл - с напълно новата роля, която вземат при всеки сбубой на стадиона.

Днес е почти невъзможно да се определи кой шоупохват откъде води началото си, но почти е сигурно, че

от бразилските агитки **игва използването на барабани** и надуването на тръби, а от англичаните - високо вдигнатите и треперещи в ръцете на феновете шалове плюс пеенето на химна на отбора с пълно гърло.

Малко по-късно и напълно заслужено подкрепата на италианските фенове започва да се смята като част от стратегията и тактиката на самия отбор за печелене на мача. А публикацията по стадионите все по-често е наричана "12-ия играч".

Всичко това буквално изригва с използването на огромно количество пиротехника - от цветни сигнални ракети през бенгалски огньовете и гимки, които внасят още живот по трибуните. Концепцията на цялата тази хореография става отличителен знак на италианските фенове, които със своите фантастични, гигантски и цветни шоуспектакли с невъобразим визуален ефект сякаш проектират цялата италианска

От знамена до 3D изображения - хореографията по трибуните не знае граници

ГЕНЕТИЧНО СВАТОСВАНЕ

Избираме гаджета с ДНК тест

Швейцарски учени казват коя гвойка има шанс за успешна връзка чрез изследвания на гените

Колко жабя трябва да целунем, преди да открием принца? Колко щастливи гвойки и семейства с дългогодишен стаж познавате? А колко хора около вас са разведени и/или самотни?

Мнозина в днешни дни твърдят, че им е трудно да създават трайни и хармонични връзки с друг човек. Щастливи гвойки, които са заедно от дълги години, обаче има и те смятат, че хармоничното съжителство не е никак трудно.

Антрополозите ще ви кажат, че нетрайността на връзките в днешни дни се дължи, от една страна, на повишените изисквания и от двете страни, а от друга - на икономическата независимост на жените - те могат да си позволят сами да издържат себе си и имат много по-голяма свобода да избират. А и вече да си "стара мома" или разведена не е срамно.

Нито антрополозите, нито психолозите обаче ще отрекат, че

Все още е жив естественият стремеж на човека да открие партньор, с когото "да живее щастливо до края на дните си", както ни обещава в приказките с щастлив край.

Мнозина сякаш сменят гаджетата си "като носни кърпички". Понякога, дори и да изглежда, че новият ти партньор отговаря на всичките изисквания, които си формулирал предварително, пак нещо куца и не се получава... И често започваш да си мислиш, че у теб нещо не е наред.

Много хора са убедени, че всеки си има сродна душа или душа-близък и да я срещнеш е въпрос на карма и късмет, който невинаги ни спожда.

Оказва се обаче, че макар и да сме най-висшата форма на живот във видимата реалност, хората

не сме по-добри от животните при избора си на партньор, даже напротив. Учените например гоказаха, че животните избират партньор с много различна имунна система, което гарантира здраво потомство, устойчиво на повече атаки от заобикалящата реалност, докато ние често търсим по съвсем различни критерии.

Добрата новина е, че науката може да помогне и на хората при избора на партньор с помощта на генетични тестове. Проучванията показваха, че химията, която съществува между мъж и жена с хармонична връзка, е резултат от нещо, кодирано в гените им. И, разбира се, това породи цял нов бизнес (за съжаление все още неразвит в България), да го наречем

ДНК сватосване.

Попадали ли сте на известния експеримент "потна тениска"? През 1995 г. група учени от Университета в Берн, Швейцария, помолвили жени, които не използвали в момента халчета за контрацепция, да миришат мъжки тениски. Преди това мъжете в продължение на три дни носили блузите нонстоп, спали с тях, без да ползват гезогорант.

Оказало се, че жените избират мириса на мъже с различна от тяхната имунна система. Анализирани била тази част от ДНК, която кодира HLA (човешки левкоцитни антигени) молекули и било установено, че жените предпочитат мириса на мъже, чиито HLA молекули са максимално различни от техните собствени. Кое то май е доказателство за

старата максима, че противоположностите се привличат.

Усещането и определянето на HLA гените е нещо, което телата ни правят автоматично и подсъзнателно. Т.е. у нас е заложено инстинктивно да избираме този партньор, с когото бихме създали деца с максимално голяма защита от атаките на външната среда. Но пък социалните натрупвания и прегразсъдъци често ни водят в грешна посока.

Гените HLA и HLA молекулите на имунната система играят централна роля в контрола на активирането на имунния отговор. Колкото по-различни HLA гени има един човек, толкова по-разнообразни имунни отговори ще дава тялото му на външните атаки. Кое то е важно за еволюцията и оцеляването на вида.

Оттук до бизнеса с научното сватосване пътят е кратък.

През 2003 г. г-р Тамара Браун, създател на швейцарската лаборатория GenePartner, решава да проучи дали има конкретни

ЖИВОТ ДО 140

В пенсия - на 110 години

Млади ще сме до 80. Малко бракове ще изгържат цял живот

Все повече изследвания показват, че човек може да живее до 120 години, а дори и повече. Руски учени пък твърдят, че са открили бактерия, в която се крие тайната на живота до 140 години. Тези на пръв поглед добри новини крият в себе си и много неясноти - как би се променил животът ни, ще имаме ли същите стимули и ценности, ще поскъпне ли животът или напротив - ще поевтинее. Да погледнем икономически към тази възможна перспектива.

През 1900 г. населението на Земята е било 1,65 млрд. души. През 1999 г. то вече е 6 млрд., а само 12 години по-късно, през 2011 г., станахме 7 млрд. души. Увеличението се дължи както на високата раждаемост, така и на научно-техническия прогрес, който позволи на хората да живеят по-дълго. Средната продължителност на живота в началото на XX век е била едва 49 години, а в началото на XXI век в по-развитите страни тя вече е близо 80 години. Всичко това, разбира се, промени нашия живот и много от нещата, които човек е правил в началото на XX век, изгубиха смисъл и останаха в миналото.

Ако пък започнем да живеем до 140 години, то подобна промяна ще се случи отново. Нашето всекидневие ще претърпи трансформация, част от нещата около нас ще загубят смисъл, а гържавата ще трябва да поеме нови функции и роли.

На първо място ще се променят значението и смисълът на образованието. Ако човек живее до 140 години и съответно работи в една голяма част от своя живот, то образованието, което е придобил преди 50-60 години, изобщо няма да отговаря на настоящите изисквания на пазара на труда. Живеейки в информационната ера, където нови технологии се изобретяват буквално всяка година, за човек е жизненоважно

да поддържа своето ниво на образование и да не губи връзка с очакванията на пазара на труда.

Опитайте се да си представите как едн 80-годишен човек днес би работил на компютър и ползвал интернет, дори и да е получил диплома за магистър от най-добрия технически университет, когато е бил млад. За да бъдем конкурентоспособни на 100 години, ние ще трябва често да актуализираме наученото. Смисълът на програмата "Учене през целия живот" би придобил много по-голяма тежест.

Разбира се, ще трябва да работим повече. Забравете за ранното пенсиониране на 52 г. и получаването на пенсия до края на живота. Ако живеем до 140 г., то актьорите биха направили своите сметки, че всеки трябва да работи до 110-115 години, за да получава достойна пенсия. Някои опасни професии (като пилоти, миньори, ватмани и др.) няма да могат да се работят цял живот, което ще доведе до честата преквалификация и смяна на професията. Рязкото вдигане на възрастта за пенсиониране обаче няма да се приеме лесно от хората. Социални размирици, стачки и бунтове ще бъдат все по-често част от нашето всекидневие.

Всъщност

най-големи проблеми бихме имали, ако продължителността на живот рязко се покачи до 120 или 140 години (например с новооткрита бактерия, хапче или нещо друго), а не постепенно с годините. Ако изведнъж хората започнат да живеят много повече, може да очакваме рязко покачване на търсенето на ресурси в целия свят - храна, петрол и др. При ограничени ресурси това би предизвикало сериозно поскъпване на основните стоки и услуги, без които човек не може да живее. Сами се досещате, че следствието би би-

ГОЛЕМИТЕ БЪЛГАРСКИ УМОВЕ

Петър Петров - човекът, който измисли електронния часовник

С 18 патента
българинът
става един от
най-известните
изобретатели
на XX век

Пловдивското село Брестовица е прочуто с три неща - зеленчуци, вино и... Петър Петров. Кои е той ли? Авантюрист и автор на 18 изобретения, всичките патентовани в САЩ.

Той е роден на 21 октомври 1919 г. в селото, жителите на което по това време са толкова бедни, че само кметът, както се полага на длъжността му, държи единствения магазин от оня стар тип, наречен хоремаг, в който се продават от хляб и месо до сапун, стъklarия, газ и кюнци.

Петров е един от синовете на свещеника Димитър Петров и съпругата му Василия. Освен божествените си дела бащата се грижи и за стопанството на Духовната семинария в селото. Следвайки традициите на рога и бащината заръка, Петър става ученик в нея.

В София обаче една вестникарска обява променя живота му. От нея разбира, че френският Чуждестранен легион набира доброволци. Примамен от добротата заплащане, се записва и отива в легиона през 1939 г. Докато се обучава, Хитлер напада Франция и 20-годишният българин в състава на легиона е изпратен да защитава линията "Мажино". Французите я смятат за непревземаема, затова и германците не я атакуват, а минават през Белгия и Холандия и оттам нахлуват във Франция. Следва капитулация, Петров е пленен и изпратен в концлагер в Полша.

На 1 март 1941 г. Богдан Филов подписва във Виена договора за присъединяване на България към Трестранния пакт - Германия, Италия и Япония, във Втората световна война. Веднага след това Петров е освободен от концлагера и се връща в София. Заради военните му умения е назначен в армията, но скоро става шеф на взвода за охрана на двореца.

Веднага след 9 септември 1944 г. царският офицер Петров напуска България и отива в Германия. Комунистите го гамгосват с "враг на рога" и му издават смъртна присъда. Тя е отме-

СЛЕДЯТ ЛИЦАТА НИ

Виждат ме!

Наближава ли геният, в който по никакъв начин няма да можем да останем анонимни?

На планетата Земя живеем над 7 млрд. души. И лицето на всеки от нас е уникално. Това обаче не пречи на сложни софтуери да напрягат алгоритмите си, за да открият чие име се крие зад точно тези скули и това чело. Нещо повече - технологиите, специализирани се в лицевото разпознаване, стават по-евтини, по-бързи и по-често срещани. Значи ли това, че наближава геният, в който по никакъв начин няма да можем да останем анонимни?

В момента нещата стоят по следния начин. Да приемем, че вървите по улиците на САЩ. Местна видеокamera ви снима. За да ви съпоставят с друго ваше изображение в своята база данни, на местните компютри ще са необходими минимум четири часа. Поне така смята Александро Акуисти, ИТ професор в колежа "Хайнц" към университета "Карнеги Мелън". "Това е твърде дълъг период, за да може процедурата да работи в реално време - коментира той. - Но ако приемем, че облачните изчисления се подобряват малко по малко, скоро ще се приближим до подобна реалност."

Уличните камери обаче са най-малкият проблем. Сензори, които откриват и разпознават лица, може да бъдат открити почти навсякъде. В мола, в местния бар, дори в смартфон. Технологиите AIM Suite на Intel например се срещат в някои дигитални билбордове. Да речем, че сте 23-годишна жена, която се приближава до подобен екран в местния търговски център. Той ще ви посрещне с нещо, което според него би ви допаднало - например продукт за коса.

В случай че сте 52-годишен мъж обаче, рекламата може да е на автомобил, например BMW.

AIM Suite е разработен така, че да разпознава най-разнообразни възрасти - от деца под 18 до над 60-годишни граждани. На този етап обаче решава кой е мъж или жена по един изключително примитивен начин. Ако ушите на човека се

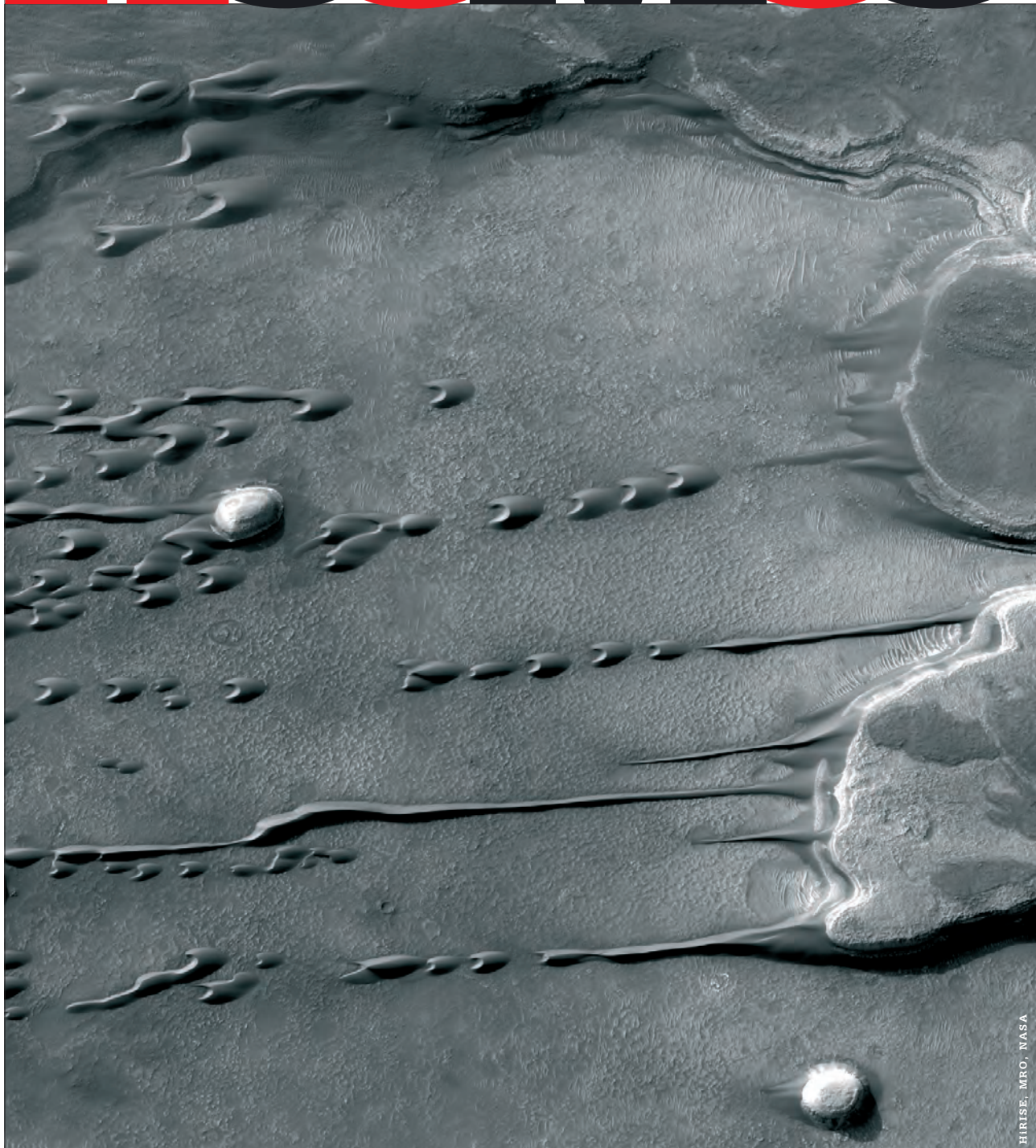
виждат, значи шансът той да е мъж е 85 процента. Т.е. AIM Suite спокойно би могъл да прегледа на някой рокер с дълга къдрава коса реклама на червило, от която той едва ли ще остане очарован.

Не на последно място софтуерът не запазва изображенията на хората, нито пък може да разпознае конкретни лица и да назове техните имена. Той обаче изпраща информация до рекламодателите за това колко дълго даден потребител стои пред съответната реклама, на какво разстояние и т.н. Това от своя страна ще позволи на компаниите да разберат какво се харесва на техните клиенти от различни възрастови групи. Нещо, което обикновените постери просто не умеят.

Ако надникнем в интернет, дори социалните мрежи като Facebook използват софтуери за лицево разпознаване, за да поставят етикети върху нашите снимки. Face.com пък се слави с това, че може да познае възрастта на всеки от нас. Достатъчно е да качим наша снимка в системата на сайта. Мен ме качестви като най-малко 10-годишен и най-много - 27. В горната граница почти позна. Може да пробвате и вие на следния сайт: developers.facebook.com/tools/#faces/detect.

Един ден нашите смартфони пък биха могли да се отключват само с поглед - т.е. гъжджката разбира, че именно вие се намирате пред нея, а не някой друг. Някои дори вече го правят. Собствениците на Galaxy Nexus, работещ с операционната система Ice Cream Sandwich, имат достъп до опцията Face Unlock. Както подсказва името ѝ, тя сканира лицето ви, за да отключи вашия смартфон. Стига, разбира се, да е достатъчно светло около вас или да не носите слънчеви очила. От друга страна, софтуерният програмист Робърт Неагу се опитва да създаде сходно приложение за iOS на Apple. И почти е успял, можем да го очакваме съвсем скоро.

КОСМОС

HiRISE, MRO, NASA

Тези красиви пясъчни дюни от тип "бархан" в южния марсиански регион Hesperontus са изваяни от непрестанните ветрове във формата на разлети капки течност. Снимката е направена от най-добрата камера, намираща се в открития Космос - HiRISE, на борда на Mars Reconnaissance Orbiter (MRO).

НОВИТЕ СУРОВИНИ СА ВИСОКО В НЕБЕТО

На лов за астероиди

Истина е! Частна компания планира да добива ресурси от скали в Космоса. И има реален шанс да успее

Р planetary Resources Inc. не е като всички останали среднотатистически стартиращи компании. Дейността ѝ е свързана с космически проучвания и - евентуално в бъдеще - разработване и добив на суровини от астероиди в Космоса!

Преди няколко седмици Planetary Resources публикува тайнствено съобщение, в което ни уведоми, че "смята да съсредоточи усилията си върху съвместното разработване на два важни сектора - космонавтиката и природните ресурси, за да увеличи световния брутен вътрешен продукт с трилиони долари". Самият аз прогнозирах, че вероятно ще се опитат да разработват ресурси на астероиди. И, да, със заговорство мога да се поздравя - бях прав. На пресконференция седмица след първоначалното съобщение от компанията официално обявиха, че имат намерение да разработват астероиди.

Компанията разполага с впечатляващ човешки и технологичен ресурс и се ползва с огромно доверие в сектора. Сред служителите ѝ са

няколко бивши инженери от NASA, един космонавт, космически изследователи и има подкрепата не на един, а на няколко милиардери, включително мениджърите на Google. И Джеймс Камерън.

Съоснователи на Planetary Resources са Питър Диймангис - създател на успешната фондация X-Prize, която раздава парични награди за пробиви в технологичното развитие, включително в областта на космическите пътувания, и Ерик Андерсън, член на борда на X-Prize и председател на борда на Федерацията за полети в Космоса.

* Статията е публикувана в блога на сп. "Дискавър" Bad Astronomy: <http://blogs.discovermagazine.com/badastronomy/2012/04/24/breaking-private-company-does-indeed-plan-to-mine-asteroids-and-i-think-they-can-do-it/>, и е любезно предоставена от автора на сп. "Обекти".

И двамата са много, много сериозни играчи. И едва ли ще хвърлят всички тези усилия само за да се намират на работа.

Но за какво всъщност става дума?

Първа стъпка

Говорих по телефона с президента и главен инженер на Planetary Resources Крис Луики. Той има впечатляващ опит - бил е директор полети на мисията "Марс Експлорейшън Роувър" на NASA, в която двата космически апарата "Спирит" и "Опъртюнити" бяха изпратени да изследват Марс, и мениджър на мисията на Марс за приземяемия космически апарат "Финикс". А когато човек с такъв професионален опит твърди, че е уверен, че ръководената от него компания има капацитет и ще успее в смелите си намерения, съм склонен да се вслушам в думите му.

"Това е опит да стъпим трайно в Космоса - казва той. - Целта на тези изследователски мисии е да помогнем на човечеството да усвои космическото пространство, за да разработи намиращите се там ресурси."

Пътната карта на проекта много прилича на тази на "Аполо" - целта, която се загадва на хоризонта, е много голяма, но изследователите ще направят всичко по силите си, за да гарантират, че конкретните стъпки по пътя към нея ще са практични.

Интересното обаче е, че в центъра на проекта не е просто добивът на ценни метали, които евентуално ще бъдат открити на астероидите и чието разработване може да донесе милиони или милиарди долари. Макар в действителност това да е крайната цел. Ако обаче беше единствената, цената щеше да е твърде висока, пътят - прекалено труден, а резултатът - вероятно недостижим.

Вместо това екипът подготвя

серия от премерени и съобразени във вре-

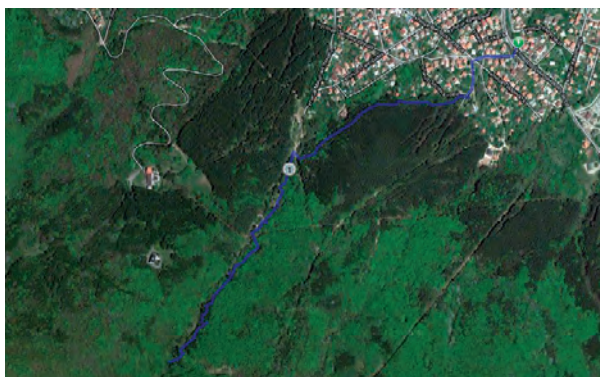
МАРШРУТИ

До Симеоновските езера

Те най-после са пълни с вода, след като 20 години в тях нямаше и капка

И Витоша си има своите очи. Бяхме ги позабравили, защото в продължение на 20 години те не отразяваха слънцето, нито високите гървета наоколо. От миналата есен обаче Симеоновските езера отново са пълни с вода и излетът - или пикникът, както предпочитате - готам си заслужава. Маршрутът е лек, съвсем близо е до София, човек за броени минути потъва дълбоко в природата и остава на бистрата вода, топлото слънце и зелените поляни да свършат останалото.

Как се стига готам? Хващате автобус номер 67 от Семинарията, Студентски град, зоопарка или някоя от другите му спирки

Как да запишем своя маршрут

Искате да си направите карта - като тази, която описва пътя до Симеоновските езера? Нужно ви е устройство с iOS или Android и да си свалите безплатното приложение iMapMyRun. С него се работи изключително лесно. Освен това може да споделяте всички маршрути (или тренировки, това все пак е спортен софтуер) с приятели във Facebook.

(разписанието може да видите от сайта на Центъра за градска мобилност www.sofiatraffic.bg/bg/transport/schedules). Слизате на спирка кв. Симеоново - там си е цял площад. Заставате с лице към Витоша и тръгвате нагоре по единствената улица срещу Вас - пада ви се малко вляво - "Витошки езера". На първото кръстовище - след около 150 м, завивате наляво покрай една красива ъглова къща. И на двете стени на оградата ѝ има табели "Зелена гора".

Там вече пътят не е асфалт, а си е направо черен. На 50-ина метра по-нагоре започва каменна алея, а в началото ѝ се вижда жълта табела, която сочи към Алеко и Черни връх. Уверено поемате по нея. Тези, които са изкачвали първенеца на Витоша по този маршрут, вероятно се ориентират, но може и да са пропуснали да видят езерата.

Минавате по алея, от двете страни на която се издигат 30-метрови гървета, а вдясно са последните къщи на Симеоново. Много скоро до ушите ви ще започне да достига бумтежът на Стара река. Тя ви се пада отдясно. Не след дълго ще минете по малко гървено мостче и ще стигнете до табела на тази част от парк Витоша. Реката вече ви е отляво.

Минете ли по тръба, играеща ролята на мост, на прав път сте. Още малко и пред очите ви вляво се появява беседка с няколко допълнителни пейки и импровизирано огнище. След няколко крачки вдясно ще видите шезлонги. Те са прегвестникът на първото езеро, което ще се открие пред очите ви след броени метри.

Дотук се стига за около 30 минути спокоен ход. Може да седнете да отгъхнете, да се попечете на слънце. След което с нови сили да изкачите още няколко метра до второ езеро, свързано с първото.

Продължете ли нагоре, ще минете покрай истинска речна миникаскада. Ще стигнете до едно

**Библио.бг - платформа за електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

